

Piwnica pod Baranami, Dla Janiny

Dla Janiny
Janinie Garyckiej
Aniołowie na suficie
Zatrzymali się w zachwycie
Bowiem tak niesamowicie
wzruszał ich Twój szept
Snułaś baśnie o sąsiadach
I o ptaku który gada
O tęczowych maskaradach
w naszymniku z łez
Odwiedzali Cię królowie
Parę niebezpiecznych kobiet
Najprawdziwsza to opowieść
że kardynał też
Nade wszystko był Kabaret
Tak w nagrodę i za karę
Za tę Twoją wielką wiarę
w cierpki sztuki grzech
Dziś uśmiechasz się do nas z tamtej strony lustra
A przed lustrem po Tobie taka wielka pustka
Nie pomaga lektura Montaigne? a i Prousta
Ani wódka co gorycz pozostawia w ustach
Malowałaś miniatury
Choć systemu duch ponury
Estetycznej cień tortury
rzucal na Twój próg
W dekoracjach żyło światło
Więc zrozumieć było łatwo
Strzępy prawdy które diabłom
każdy wyrwać mógł
Były kwiaty i herbata
Odkrywanie tego świata
Świata który dla nas splatał
Dobrotliwy Bóg
Były wiersze były pieśni
By złocistą chwilę prześnić
By w poziomce i w czereśni
szukać lepszych dróg
Dziś uśmiechasz się do nas z tamtej strony lustra
A przed lustrem po Tobie taka wielka pustka
Nie pomaga lektura Montaigne? a i Prousta
Ani wódka co gorycz pozostawia w ustach